

Szakszervezeti delegáció Szegeden

A Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa meghívására hétfőn Szegedre érkezett az Odesszai Szakszervezeti Tanács kétfős delegációja. Vezetője **Valerij Szergejevics Szokolov**, az szmt titkára, tagja **Dmitrij Petrovics Pritula**, az szmt tagja, vállalati szakszervezeti bizottsági titkár.

A delegációt **Agoston József** vezető titkár fogadta, és tájékoztatót tartott a népgazdaság helyzetéről, a megyei szakszervezeti mozgalom tevékenységéről, a gazdasági-társadalmi kibontakozás programját segítő szakszervezeti feladatokról. A vendégeket fogadta **Horváth Károlyné**, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának titkára is. Az eddigi

programok során a küldöttség tagjai az MKM Szegedi Kábelgyár, az MTA Biológiai Központ gazdasági és tudományos eredményeiről, a szakszervezetek tevékenységéről kaptak tájékoztatást. Ma, szerdán a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat gazdasági és szakszervezeti tevékenységével ismerkednek. Délután pedig a Tisza Volán Vállalat munkágyűlésén vesznek részt, ahol az Odessza területi pártbizottság által adományozott vörös zászló átadására kerül sor a vállalatok közötti nemzetközi munkaversenyben elért kiemelkedő eredmény elismeréseként.

A delegáció csütörtökön ismerkedik Szeged nevezetességeivel, majd elutazik Budapestre.

Textilipari együttműködés

Sikeresen indult a Buda-Flax Lenfonó és Szövőipari Vállalat és a szovjet litván Linasz Lenipari Egyesülés között kialakult együttműködés; a fél éve kötött megállapodás alapján a szovjet fél december végéig összesen 420 ezer négyzetméter pamut-len összetételű szövetet szállít a Buda-Flaxnak. A Linasz így a divatos cikkekből bővítheti választékát, a Buda-Flax pedig több szövethez jut. Erre azért is szükség van, mert a lentermekéket iránt fokozódó hazai és külföldi kereslet kielégítését, a termelés felültárasztását, a termelési költségek csökkentését, a szűkös alapanyagellátást. Az árucere-akció egyezsersmind egy magyar-szovjet vegyes vállalat megalapításának első lépése.

Gyógyszerárak '88

Mennyire lesz keserű a pirula?

Kétségtelen, pazarlunk, és még úgy mellesleg öljük, mérgezzük is magunkat. Nem titok, hamarosan (január 1-jétől) sor kerül a gyógyszerek térítési díjának növelésére. Először az jut eszünkbe, hogy hál' istennek legalább megszűnnek a házi gyógyszerárak. Ezt a reményünket azonban gyorsan elaltatjuk, annál is inkább, mert mégis többen vannak azok, akiknek égetően fontos szükségük lehet a gyógyszerekre. Elsősorban az idősök és a hosszasan betegek jöhetnek számításba. Köztudomású, hogy ők nem tartoznak a magas jövedelműek közé. A térítési díjak emelése tehát igen érzékenyen érinti majd őket. Az egészségügyi intézményeket nem kevésbé.

Az Egészségügyi Minisztérium gyógyszerenként lebontva már elkészítette díjmódosítási tervezetét. A dokumentumokat véleményezésre megkapta a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa és kérte az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Csongrád Megyei Bizottsága javaslatát is. **László István** titkár arra vállalkozott, hogy a tervezetről velünk együtt hangosan gondolkodik.

Átlagosan 50 százalékos növekedést harangoztak be. Az egyes gyógyszercsoportokat nézve rájövünk, az emelkedés meghaladja a 60-65 százalékot. Mivel tervezetről van szó, lesz az még több is — humorizálunk keserýesen. No, de menjünk tovább. Jó hír, hogy a hetven éven felüliek 12 hatástani csoportba tartozó — körülbelül 120 gyógyszert térítésmentesen kapnak meg január 1-jétől. Beszélgetőpartnereim nem hagyja megjegyezni a leírtakat. Miért nem kaphatják ily módon

Türelmesen várunk a sorunkra a gyógyszerárakban. Lassan jutunk előbbre. Többen hosszú listát vesznek elő a zsebükből, sorolják vég nélkül, mi hiányzik a házipatikájukból. A rutinosabbak tíz-tizenöt féle gyógyszerrel távoznak.

a gyógyszereket a krónikus betegek? Egyébként a listán szereplő készítmények körülbelül 30 százaléka hiánycikk. Mire megy az idős ember azzal, hogy ingyen jutna a számára nélkülözhetetlen gyógyszerhez csak hát nem lehet kapni. És, ha idősakosan mégis feltűnik, ők élveznek elsőbbséget.

Arccal az egészségmegőrzési program felé — ez lett napjaink egyik szlogenje. Hogy mi teljesül belőle, csupán rajtunk múlik. Majdnem. Az önhajszolás társadalmi diktátum. Ha nem gémekezünk, ha nincs másodállásunk, felkopik az állunk. Megelőzés? Szkeptikusak vagyunk a fenti jegyzéket silabizálva. A fertőtlenítésre használt Neomagnol tablettát árát közel háromszorosára kívánják emelni. A Sterogénról szinte ugyanez mondható el.

Az is elgondolkodtat, hogy az óvodák a jövőben meg tudják-e vásárolni a Dentocart, ami fluortartalmú, ami különösen alkalmas a fogszuvasodás megelőzésére. Ebből a készítményből jelenleg egy doboznyi húsz forintba kerül, a térítési díj növekedését száz százalékra tervezik. Lehet, hogy a gyerekek nem fognak kapni "vitikét", ahogy ők hívják, és máris feladtuk a megelőzéssel kapcsolatos terveinket?

Tovább böngésszük a tervezetet. Itt van például a Bronchovaxom. Kitűnő szer, mondja **László István**, aki egyébként orvos. Ez a gyógyszer stimulálja a szervezet immunrendszerét, hasznos a felső légúti megbetegedések megelőzésében. Száz százalékkal fog növekedni — a javaslat alapján — a térítési díja. Az óvszerek ára pedig, az NDK-gyármányú 2 forint 80 fillérbe kerül — természetesen nem lehet kapni — addig a japánt 38 forintért vesztegetik.

De még nincs vége a sornak. Mi állampolgárok, de a gyógyítóintézmények is majdnem a dupláért vehetjük majd a desztillált vizet? A glukózinjekció térítési díja mellett az adrenalinus lidocainé is várhatóan többszörösére emelkedik. Várhatóan? És mennyire?

Végigböngésztem a tervezetet. Nem csupán árműveket végeztünk. Ha már kértek a szakszervezet véleményét, lojalis alapon, a humánus szempontokat sem mellőzve mondott véleményt **László István**. Próbálta kiszámítani, mennyire lesz január 1-jétől keserű a pirula. Ha nagyon, hát szülessék valami enyhítések.

Véleményét egyébként elmondta az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének ülésén is. Ezen a fórumon többen csatlakoztak véleményéhez. Az észrevételeket a SZOT továbbította az Egészségügyi Minisztériumhoz. A tervezetet az illetékesek újra megvizsgálják, figyelembe véve a kifogásokat.

Majd a patikában január első napjaiban megtudjuk, mennyit ért a szavuk.

Bodszár Erzsébet

Könnyen átjárható határokon

Az elmúlt héten Szabadkán járt a Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged Városi Bizottságának delegációja **Székely Sándor** első titkár vezetésével. A küldöttséget — melynek tagja volt **Gárgyán Erzsébet** és **Dékány László**, a városi pártbizottság tagjai — **Bosko Kovacevic**, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Szabadka Községi Elnökségének elnöke fogadta. A megbeszélések középpontjában elsősorban a kereskedelem, a turizmus, a kultúra, a tudomány, továbbá a pártközi kapcsolatok kérdéseivel kapcsolatos témák álltak.

Az épület jellegzetes, régi bácskai utcában található, földszintes épületek, Kosztolányi gyermekkorának világát idéző akácok és sarkok környezetében. Nem éppen túl messze a városközponttól, de Szabadka méltóság-teljesen, ugyanakkor némi mediterránus lelkesültséggel is pezsgő centrumától annyira azért távol, hogy higadt megbeszélések megnyugtatóan baráti színhelye lehessen. A homlokzatán évszám: 1872. Alatta óriási betűkkel, csak magyarul olvasható a teljességgel korabelire stilizált felirat: **Népkör**. Itt, a szabadkaiak e népszerű-elegáns létesítményében folytak a városközpont mellett — immáron a két delegáció zárómegbeszélései. **Székely Sándor** az egyik oldalon, mellette a szegedi küldöttség tagjai, szemközt, **Bosko Kovacevic** oldalán **Horvat Skenderovic Teréz**,

Jelentés Szabadkáról

Radoman Bozovic és **Tomo Kopunovic**, a vendéglátók.

Amint helyet foglalunk, a szabadkai pártvezető éppen azt fejtegeti: a két színház kapcsolatainak jelenlegi helyzetét egyáltalán nem tartják kielégítőnek. „Nem lehetnek olyan nagy különbségek színházak örökérvényű emberi üzenetei között, amelyek akadályokat gördíthetnének az együttműködés elé.” Pár perc, és máris a tudományos kutatások koordinációjának lehetőségeiről van szó, később a jövő évtől Magyarországon bevezetendő utazási könnyítések lehetséges, kihasználható következményeiről. A hangnemen oldott, a stílus, a modor kifejezetten természetes, és ily módon baráti, a hangulat kötetlen.

Székely Sándor gazdag, őszinte, kitűnő programsorozatnak minősítette a szegedi pártdelegáció két szabadkai napját. „Rendkívül sok szép dologgal találkoztunk, nagyon jó elképzeléseket hallottunk a jövőd tervekéről.” Kiemelte, hogy az alkalmazott tudományok területén már a konkrét gyakorlati együttműködés formáinak, módszereinek részletes kimunkálása van hátra, a turizmusban eddig is fejlődő nagy lehetőségek pedig valószínűleg a korábbiaknál is jobb kereteket kapnak. Ami pedig a kulturális együtt-

működést, ezen belül pedig a színházak dolgát illeti: a patthelyzetek föloldására kell törekedni, a szegedi színháznak az újvidéki szerb teátrummal fennálló, kitűnő kapcsolatainak mintájára. A városi pártbizottság első titkára hangsúlyozta: kezdeményező módon keresni kell az új és még újabb formákat Szeged és jugoszláv testvérvárosának immáron komoly hagyományokkal rendelkező közös dolgaiban, a tömegkommunikációs eszközök között újabban létrejött és kitűnően fejlődő együttműködéstől mindenféle más, új szervezeti, intézményi kapcsolatokig. Annál is inkább, mert az MSZMP és a JKSSZ között rendkívül szívélyes, jó, és egyre komolyabb reményekre jogosító a viszony. A jövőben még inkább nyomom kell követni egymás tapasztalatait, mert — a határok nagyon könnyen átjárhatóak...

Őszintén szólva, **Székely Sándor** utóbbi mondatát a tudósító ezen a hét végén Szabadkán egészen közvetlenül és egyáltalán jelképes érteimben egyaránt, sokadszorra megtapasztalhatta. A határra valóban a fentiek érvényesek — és minden lehetséges jövőd csakis erre épülhet. Hátha fontosabb lesz, mint valaha.

Domonkos László

Ogyessza nem Odessza?

Szeged ukrán testvérvárosa, Odessza helyett Ogyessza szerepelt leírt szövegekben? Ez, úgy érzem, hamisítás, a szuverenitás megsértése. Az olvasott emberek tudják ugyan, hogy az orosz nevekben az e-k és az i-k meglágyítják az előtűk levő d, g, l, n, t mássalhangzókat, ennek okán hall mást a fül, mint amit lát a szem. De ez még korántsem jogosít fel senkit arra, hogy a tulajdonneveket megváltoztassuk. Alighanem megütközünk mi, magyarok is azon, ha **Cházár András**, **Dessewffy Arisztid** vagy **Weöres Sándor** családi nevét **Császár**, **Dezsőfy**, illetve **Vörös** alakban publikálnak a külföldi lapok.

Tegyük föl azonban, hogy nincs magyarait — az emittet orosz neveket kiejtés szerint kell leírni. Punktum. Akkor azonban

legyünk következetesek, és **Lenint** is írjuk **Ljentyinnek**, a **Névat Nyévának**, **Csernisevskij** **Csernyisevskijnek** stb., a grammatika szabályainak megfelelően.

Tisztázni kellene ezt a kérdést, de ne úgy, hogy rátérünk az „ird, ahogy mondd” közlésmódra. Ha a Counter Intelligence Corp rövidítése — a CIA — „sziajé” alakban, lenne olvasható, valószínűleg sokan nem tudnák, hogy az Egyesült Államok kémelhárító szervezetéről van szó. Vagy tegyük föl, hogy a Film, Színház, Muzsika Dárjót írta **Dariense** helyett. Ez esetben a jóisten lenne a megmondhatója, hogy a 40-es-50-es évek bájos francia filmszínésznőjéről tudósít a folyóirat. **Furán** jönne ki, ha **Reagant Régennek** titulálnák a sajtóban, alighanem sokan, megütköznek a dajcs, esetleg a **Monyuskó** alakokon.

Úgy vélem, a **Krokogyil** (népszerű satirikus lap) nálunk nyugodtan írható **Krokodilnak**, ezért aligha neheztel ránk a főszerkesztő.

F. N. I.

Kihalt egy szép szakma

Csónakot akartam venni. Nem kilbótot, nem szandólint, nem kajákat, nem kenut, hanem egy tisztesseges tiszai ladikot. Kiderült azonban, hogy ilyen csónakot Szegeden kis híján lehetetlen beszerezni, mert nem tiszai csónakot gyártanak itt a Tisza mellett, hanem balatonit. Ráadásul nem fából, hanem műanyagból; poliésztergyantából, üvegszövetből. S, hát e csónakok formája olyan, mint a szappantartó, következképpen állóvízben nagyon jól beválnak, állják az akármilyen magas hullámverést is. Nagyon jó csónakok tehát, csak hát a Tisza nem állóvíz. (A csongrádi vízlépcső beindulása után persze az lesz, ami azonban még messze van.) Mit csináljon tehát, akinek az a hipotetikus ideája, hogy ladik nélkül nem élet az élet? Nos, jól teszi, ha saját maga szerzi be az alapanyagot, azaz a fenyőfát. (Legjobb a lucfenyő, de még ennél is jobb a borovi fenyő. De uramatyám, honnan vegyek én borovi fenyőt?) A beszerzett alapanyagotól már csak egy ugrás a saját kezűleg készített csónak. (Fő méretei: a hosszúság négy méter, a fenékszélesség 950 milliméter, az oldalmagasság 430 milliméter stb.) A saját kezűleg készítés már csak azért is ajánlott — ezt **Koczka Ferenc**, számtalan kiváló csónak elkészítője mondja, aki **H. Kovács Imrenél**, a nagy tudású csónak-építőnél tanulta a szakmát, még valamikor egészen régen —, mert jelenleg Szegeden csónakkészítő kisiparos nincs. Miért nincs? Iparjogot váltani értelmellen, tekintve, hogy a megfelelő alapanyagok beszerzése nem képtelenség, De, ha nem lenne érdemes, mert egyszerűen nincs igény a fából készült

csónakra. Nem azért, mert nem jó, hanem mert a műanyag csónakok kevesebb munkával rövidebb idő alatt hozhatók létre. S akik meg műanyagból készítik a csónakot, nem tiszai, hanem tavi csónakot építenek, amely alig halad sebesebben, mint egy gyorsabb tetű. — Bizonyára eme elrettentő példák nyomán szöktak rá a szegediek a motorcsónakra; pontosan ötszáz motorcsónak tárolódik manapság a vizen. Igen: általában csak tárolódik, mert üzemeltetésük szerfölött drága: egy nagyobb csónakmotor megfelelő csónaktesten száz kilométeren 30-40 litert fogyaszt, ami egy teherautó fogyasztásával egyenlő. Szó-

val, a motorcsónakok inkább csak állnak. Telen a csónakházban, nyáron pedig a csónakokhoz köve. És közben eszik a pénzt, mert egy csónak tárolási díja telen hetszáz forint, nyáron, azaz májustól október tizenötödikeig pedig ötszáz. Látható tehát, megfelelő csónakhoz jutni a szegedi Tiszán éppúgy nem lehetséges, mint azt tárolni és fenntartani. Ami pedig igen nagy kár. Hiszen Szeged majdnem olyan a tiszai vízi élet nélkül, mint **Kecskemét** barack nélkül, mint **Köszeg** Jurisics nélkül, **Bábolna** csirke és **Burgert Róbert** nélkül, mint **kakaó „ó”** nélkül. Szóval, nem az igazí.

Farkas Csaba

Betétkönyvek ajándékba

A takarékosági világnap alkalmából az október 31-én elsőként született kisbabát 5 ezer forintos takarékbetétkönyvvel ajándékozta meg az OTP Csongrád Megyei Igazgatósága. Erdeiné **Ürgés Judit** kisfia, **Erdői András** nevében vette át a takarékbetétkönyvet. A tápei takarékszövetkezet is hasonló összegű

takarékbetétkönyvet adott a körzetében ezen a napon elsőként született csecsemőnek. Ezen túl 50 darab 500 forintos ajándékutalványt, soroltak ki. A Tápén élő **Vargha Imre** hármas iker gyermekeinek 2-2 ezer forintos betétkönyvet nyújtottak át a szövetkezet vezetői.

Anyanyelvi verseny

A közelmúltban Sátoralja-újhelyen rendezték meg középiskolás diákok részvételével az országos édes anyanyelvi versenyt. A megyenket képviselő diákok közül „Édes anyanyelvünk érmet” (1-7. helyezés) kapott **Kiss Attila**, a 600. számú Ipari Szakmunkásképző Intézmény tanulója — **Óriós Sándor**. A bírálóbizottság díszletében és a rendezőszervek jutalmában részesült (8-16.)

helyezés) **Fábián Mariann** (Csongrádi Batsányi János Gimnázium, felkészítő tanára: **Fábián Györgyné**) és **Gaspár Karolina** (Tomorkény István Gimnázium, tanára: **Vass Józsefné**). Utóbbi tanuló a **Hafafias Néprönt** különdíjában részesült. **Kis Anita**, a **Kőrös** tanulója — **Óriós Sándor** tanulója — a „Legszébben beszélő diák” különdíjat nyerte el.